

ДРУГЕ ПОСЛАННЯ ПАВЛА ДО КОРИНФЯН

Вітання коринфянам

¹Від Павла, волею Божою апостола Ісуса Христа, і брата нашого Тимофія до церкви Божої, що в Коринфі, і також усім людям Божим по всій Ахаї¹. ²Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

Подяка Богу

³Благословенний Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, милосердний Отець, Бог, Що є джерелом всілякої втіхи. ⁴Він втішає нас у наших скорботах, щоб ми, в свою чергу, втішали інших у всіляких скорботах втіхою, яку ми самі отримали від Бога. ⁵Бо, як страждання Христові перебиваються до нас, так і наша втіха перебивається до вас через Христа. ⁶Якщо ми страждаємо і терпимо скорботу, то це заради втіхи вашої і спасіння. Якщо ми втішені, то це через вашу втіху. Вона допомагає вам знести ті страждання, які зносимо й ми. ⁷Та ми маємо на вас непохитну надію. Ми знаємо, що як ви поділяєте наші страждання, так само поділяєте і втіхи наші.

⁸Браття, ми хочемо, щоб знали ви, яких страждань зазнали ми в Азії. Надміру і над силу нашу були ми обтяжені. Ми вже й надії не мали залишитися в живих. ⁹Так, у серцях ми відчували, що нам оголошено смертельний вирок. Так сталося для того, щоб ми більше не покладали надію на самих себе, а лише на Бога, який воскрешає мертвих до життя. ¹⁰Він врятував нас від близької смерті й рятує нас зараз. На нього покладаємо наші надії. Він рятуватиме нас і надалі.

¹¹Якщо ви також допомагатимете нам своїми молитвами, тоді багато людей

віддячать нам за Божу прихильність, що Він виявить нам завдяки молитвам багатьох людей.

Павло змінює свої плани

¹²Це те, чим ми пишаємося. Це свідчення нашого сумління, що ми поведимся в цьому світі, особливо з вами, з простотою та щирістю, що ідуть від Бога; не згідно з мудрістю цього світу, та згідно з Божою милістю. ¹³Тож не пишемо ми вам нічого, чого б ви не змогли прочитати чи зрозуміти. Я сподіваюся, що ви розумітимете нас уповні, ¹⁴так само, як зрозуміли ви нас частково, і, що ви усвідомите, що зможете пишатися нами, як і ми пишатимемося вами в День пришествя Господа нашого Ісуса.

¹⁵Впевнений у цьому, вирішив я прибути до вас першим, щоб ви були благословенні вдвічі. ¹⁶У планах моїх було відвідати вас на шляху до Македонії, а потім завітати до вас і на зворотньому шляху. Я сподівався, що ви спорядите мене до Юдеї. ¹⁷Маючи такий задум, чи вагався я? Чи, будуючи свої плани, я робив це по-мирському, що казав: «Так, так» — і «ні, ні» — одночасно? ¹⁸Та Бог правдивий, і буде свідком, що ми ніколи не кажемо вам «так» і «ні» одночасно. ¹⁹Бо Син Божий, Ісус Христос, про Якого Сильван² Тимофій³ і я проповідували вам, не був одночасно «Ні» і «Так». Навпаки, через Нього було сказане останнє «Так». ²⁰Адже хоч би скільки було обітниць Божих, Христос на всі є «Так». Тому через Христа ми кажемо «Амінь» — во славу Бога.

²¹А Той, Хто утверджує нас разом з вами во Христі й також помазав нас, — є Бог. ²²Він поклав на нас Свою печать. Він дав

¹Ахая територія на півдні Греції.

²Сильван Супутник Павла.

³Тимофій так само супутник Павла.

нам Дух у серця наші як завдаток того, що виконає Свою обітницю.

²³Нехай Бог буде моїм свідком. Я клянуся життям своїм, що не повернувся у Коринф тому, що хотів вас пошадити. ²⁴І це не означає, що ми хочемо панувати над вашою вірою. Бо ви тверді у своїй вірі. А ми ваші співники для радості вашої.

Павлові повчання

2Отже, я сам собі вирішив не приходити знову до вас у смутку. ²Бо коли я засмучу вас, то хто ж тоді підбадьорить мене, як не ви, кого я засмутив? ³Тож написав я так для того, щоб, прийшовши, не бути засмученим тими, хто має веселити мене. Бо я впевнений у вас, бо моя радість — це радість для всіх вас. ⁴І написав я вам з великого горя, туги в серці і гірко плачучи. Та не для того, щоб вас засмутити, а для того, щоб ви пізнали ту безмежну любов, що маю я до вас. ⁵І якщо хтось когось засмутив, то не мене, а почасти — щоб не перебільшувати — всіх вас. ⁶Такого покарання від усіх вас для такої людини достатньо. ⁷Тож краще простіть його і втіште, щоб не поглинув його надмірний смуток.

⁸Тому благаю вас виявити любов до нього. ⁹Я написав, щоб випробувати вас, і дізнатися, чи будете слухняними у всьому. ¹⁰Якщо ви прощаєте когось, то й я прошу. І те, що я простив, якщо я справді простив щось, я зробив це заради вас в присутності Христа, ¹¹щоб Сатана не перехитрував нас, бо відомі нам змови його.

¹²Коли я прийшов до Троади¹ проповідувати Добру Звістку про Христа, Господь відчинив переді мною двері. ¹³Але я був дуже засмучений, бо не знайшов брата свого Тита². Через це я, попросившись з усіма, вирушив до Македонії.

¹⁴Та дяка Богу! Він завжди веде нас до перемоги во Христі. Пахощі знання про Себе Він повсюдно поширює через нас. ¹⁵Ми — пахощі Христові для Бога з-поміж тих, які спасаються, і з-поміж тих, які гинуть. ¹⁶Для тих, хто йде шляхом загибелі, ми — сморід смерті, що веде до неї. Для

тих, хто йде шляхом спасіння — пахощі животворні, що ведуть до життя. Та хто на все це здатний? ¹⁷Ми не гендлярі, яких так багато, і які використовують Слово Боже для наживи. Ні. Ми щиро мовимо во Христі перед Богом як люди, послані від Бога.

Божі слуги

3Чи не починаємо ми знову нав'язуватися? Чи, може, нам потрібні, як іншим, вірчі листи до вас або від вас? ²Ви самі є нашим листом, написаним у серцях наших. Його знають і читають усі люди. ³Ви покажете, що ви — лист Христовий, результат служіння нашого, написаний не чорнилом, а Духом живого Бога, не на скрижалях кам'яних, а на тих скрижалях, якими є серця людські.

⁴Завдяки Христу ми маємо впевненість стверджувати це перед Богом. ⁵І це не те, що ми спроможні самостійно вирішити так, ніби воно йде від нас. Швидше ця сила від Бога. ⁶Бог дав нам здатність служити Новому Заповіту. Цей Заповіт не складається з писаних законів, а ґрунтується на Духові. Бо письмовий Закон вбивас, а Дух дає життя.

Більше слава Нового Заповіту

⁷Служіння, що принесло смерть (тобто Закон, вирізьблений буквами на камені),³ було таке славне, що народ ізраїльський не міг дивитися прямо в обличчя Мойсееве — через його минулу славу.⁴ ⁸То чи не буде служіння Духу значно славнішим? ⁹Бо коли служіння засудженню людей було славним, то яким же славним буде служіння виправданню перед Богом! ¹⁰Адже попередня слава порівняно з новою — ніщо. ¹¹Якщо служіння, приречене на забуття, було славним, то служіння неминусе куди багато славніше!

¹²Ця надія дає нам відвагу. ¹³Ми не такі, як Мойсей, що клав серпанок на обличчя своє, щоб народ ізраїльський не бачив, як зникає те сяйво⁵.

¹⁴Та розум людей Ізраїлю був затьмарений. Бо, і досі той серпанок застилав їм

¹Троада — морський порт на північному заході Малої Азії, заснований наступниками Олександра Великого.

²Тит — соратник Павла. Згодом працював з церквою на острові Крит.

³тобто Закон, вирізьблений буквами на камені Див.: Повторення Закону 10:1-2.

⁴Вірш 7 Див. Вихід 34:30.

⁵Ми не такі ... сяйво Див. Вихід 33:35.

очі, коли читають Старий Заповіт. І досі його не зняте, тому, що зникне він тільки через Христа. ¹⁵Але й донині, коли люди читають Закон Мойсеїв, на їхніх серцях лишається серпанок. ¹⁶Але коли людина звертається до Господа, серпанок щезає. ¹⁷Господь, про Якого я кажу, є Духом, а де є Дух Господа, там є свобода. ¹⁸І всі ми з відкритими серцями споглядаємо славу Господню, як у дзеркалі. І всі ми були перевтілені в Його образ у все більший Його славі. І перетворення це — від Господа, який і є Духом.

Скарби духовні в глиняних глечиках

4Ось чому, маючи це служіння з Божої милості, ми не впадаємо у відчай. ²Навпаки, ми цілком відмовились від таємних і ганебних звичаїв. Ми не вдаємося до шахрайства, ані до перекручення Слова Божого. Виявляючи Істину, ми віддаємо себе людському сумлінню перед Богом. ³І якщо Добра Звістка, яку ми проповідуємо, схована, то лише для тих, хто став на шлях погибелі.

⁴Сатана, «бог» цього віку, осліпив розум цих невіруючих, щоб вони не бачили світла, що йде від Доброї Звістки про славу Христа. А Він же є образом Бога. ⁵Бо ми не про себе проповідуємо, а про Ісуса Христа як Господа, і про те, що ми ваші слуги заради Ісуса.

⁶Бог сказав: «Із темряви засяє світло»¹. Воно засіяло у наших серцях, щоб збагатити нас світлом пізнання слави Божої, яка сяє в особі Ісуса Христа. ⁷Та тримаємо ми цей скарб в глиняних глечиках, щоб показати, що ця найвища сила належить Богу, а не нам. ⁸У всьому нас усіляко пригноблюють, та ми не роздавлені. Нас збивають з пантелику, та ми не впадаємо у розпач. ⁹Нас переслідують, та ми не покинуті Богом. Нас збивають з ніг, та ми не гинемо. ¹⁰Ми завжди несемо в своєму тілі смерть Ісуса, щоб і життя Його в нас також виявилось. ¹¹Нас, живих, завжди віддають на смерть за Ісуса, щоб його життя виявилось в наших смертних тілах. ¹²Отже, смерть порядкує в нас, а життя — у вас.

¹³Ми маємо один і той же дух віри, про який сказано у Святому Письмі:

«Я повірив, і тому я говорив»².

Отже, ми теж віримо, і тому говоримо. ¹⁴Ми знаємо, що Той, Хто воскресив із мертвих Ісуса Христа, також воскресить і нас разом з Ісусом. І поставить нас разом з вами перед Ним. ¹⁵Бо все це робиться заради вас, щоб, як милість Божа поширюється на все більше число людей, вона приносила все більшу подяку і славу Богу.

¹⁶Ось чому ми не впадаємо у відчай. Навіть, якщо зовні ми гниємо, проте, внутрішньо ми щодня оновлюємося. ¹⁷Бо легке короткочасне страждання приносить нам вічну славу, яка безмежно перевершує ці страждання. ¹⁸Ми зосереджуємося не на очевидному, а на тому, що є невидимим. Бо видиме тимчасове, а невидиме — вічне.

Живіть у вірі

5Ми знаємо, що якщо наша земна оселя, зруйнована, ми матимемо дім, дарований Богом, житло на Небесах, вічне і нерукотворне. ²Тим часом ми зітхаємо, прагнучи вдягнутись у нашу небесну оселю. ³Аби тільки вдягнутись, і щоб в тому вбранні ми не були нагими. ⁴Бо ті з нас, хто перебуває в своєму земному тілі, зітхають і стогнуть. Ми не хочемо позбутися цього земного вбрання. Ми радше хотіли б носити новий, небесний одяг поверх цього, щоб те, що смертне, було поглинуте життям.

⁵І створив нас для цього Бог, і дав нам Дух, як за поруку своїх обіцянок. ⁶Тож ми завжди впевнені, бо знаємо, що поки ми вдома в тілах своїх, ми далекі від дому нашого з Господом. ⁷Бо живемо згідно з тим, у що віримо, а не з тим, що бачимо. ⁸Ми впевнені, повторюю, і воліємо покинути нашу оселю в тілі й оселитися в домі Господа. ⁹І тому ревно прагнемо догодити Йому (дарма, чи вдома, чи вдалині).

¹⁰Бо всі ми маємо постати перед престолом Христовим перед Його судом. І тоді кожен отримає, що заслуговує, відповідно до того, що він робив, перебуваючи у своєму тілі — добро чи зло.

¹«Із темряви ... світло» Див. Буття 1:3.

²Я повірив ... говорив Цитата з грецького переклада Псалми 115:10.

Любов Христа панує нами

¹¹Через те, знаючи, що то значить — боятися Господа, ми переконуємо людей прийняти істину. Бог знає все про нас, але я сподіваюсь, що ви теж знаєте нас досконально. ¹²Ми не вихваляємося знову перед вами. Ми просто хочемо, щоб ви мали підстави пишатися нами. Ми хочемо, щоб ви мали що відповісти тим, хто вихвалиться своїм обличчям, а не серцем.

¹³Бо якщо ми безумні, то це для Бога. Якщо ж у здоровому глузді — то для вас. ¹⁴Бо любов Христова панує над нами. Бо ми усвідомлюємо, що одна Людина померла заради всіх, і тому всі померли. ¹⁵І Він помер заради всіх, щоб живі не жили більше заради себе, а щоб ми жили заради Того, Хто помер і воскрес із мертвих для них. ¹⁶Тому віднині ми ні про кого не думаємо як мирські люди. Хоч колись ми й про Христа думали так, проте більше не думаємо так. ¹⁷Отже, хто перебуває в Христі, — той є вже новим створінням. Старе минуло, а нове настало!

¹⁸І все це йде від Бога, Який примирив нас із Собою через Христа. Він уповноважив нас служити примиренню людей з Богом. ¹⁹І зміст послання нашого в тому, що Бог примиряв світ з собою в Христі, незважаючи на їхні гріхи. Він довірив нам Слово примирення людей з Богом. ²⁰Отож ми є послами Христа. Бог звертається до вас через нас. Від імені Христа ми благаємо: «Примиріться з Богом». ²¹Того, хто не знав гріха, Бог зробив жертвою за гріх, щоб через Нього ми могли стати праведними перед Богом.

Павлові труднощі

6 Ми трудимося разом з Богом. Тож благаємо вас усіх: не змарнуйте благодаті Божої, яку ви одержали. ²Адже каже Він:

«Я почув тебе в сприятливі часи,
й допоміг тобі у День Спасіння».

Ісаї 49:8

Послухайте! Тепер і є сприятливий час. Прийшов День Спасіння.

³Ми нікому не прагнемо перешкоджати, щоб служіння наше ніхто не ганив. ⁴Навпаки, у всьому ми пропонуємо себе, як і мусять слуги Божі, терпляче зносячи випробування, лихо і страждання. ⁵Ми

терпляче зносимо побиття, в'язниці, розруху, тяжкий труд, безсонні ночі й голод. ⁶⁻⁷Чистотою своєю, своїми знаннями, терпінням і добротою ми показуємо, що ми слуги Божі. І за порука нам — Дари Духа Святого і наша щира любов, слово правди і сила Божа. Ми віддаємо себе зброєю праведності для правої і лівої руки. ⁸Ми віддаємо себе через честь і безчестя, через образи і хвалу. Нас вважають шахраями, але ми завжди дотримуємося правди. ⁹Кажуть, що ніхто нас не знає, але ми відомі всім. Кажуть, що ми помираємо, але дивіться! Ось ми живі! Кажуть, що нас покарали, але нас ще не стратили. ¹⁰Кажуть, що ми засмучені, але ми завжди раді. Нас вважають бідняками, але ми стількох людей зробили багатими! Вважають, що ми нічого не маємо, та ми володіємо всім.

¹¹Коринфяни! Ми вільно говоримо з вами, наші серця відкриті для вас. ¹²Ми не відмовляємо вам у своїй любові. Це ви скупі на любов від нас. ¹³Звертаюся до вас, як до дітей своїх: відкрийте серця нам, як ми відкрили вам. ¹⁴Не впрягайтеся в ярмо з невіруючими, бо що спільного між праведністю і беззаконням? Або що спільного має світло з темрявою? ¹⁵Яка згода може бути між Христом і сатаною? Що спільного у віруючого з невіруючим? ¹⁶Що спільного між Божим храмом і бовванами? Ми ж бо храм живого Бога. Як сказано Богом:

«Я житиму серед них
і ходитиму серед них.
Я буду їхнім Богом,
а вони — Моїм народом».

Левит 26:11-12

¹⁷І ще Господь сказав:

«Тож вийдіть з-поміж них, розділіться,
і не торкайтеся нечистого нічого.
Тоді Я вас прийму».

Ісаї 52:11

¹⁸ «Отцем Я буду вашим,
синами й дочками ви будете Моїми,
— каже Всемогутній Господь».

Самуїл 7:14; 7:8

7 Любі друзі. Маючи такі обітниці, ми мусимо очиститися від усілякої скверни тіла й духа, довершуючи свою святість, тому, що ми шануємо Бога.

Павлова радість

²Відведіть місце для нас у серцях своїх. Ми нікого не скривдили, нікого не звели, нікого не обдурили. ³Кажу це не для того, щоб осудити вас. Я й раніше казав, що ви в серцях наших. Ми раді жити з вами, і вмерти з вами. ⁴З вами мені нічого не страшно. Я пишаюся вами. Я сповнений втіхи. Я переповнююся радістю у всіх наших стражданнях.

⁵Навіть коли ми прийшли до Македонії, то не мали відпочинку. Біди чекали на нас усюди — зовнішня боротьба і внутрішні страхи. ⁶Та Бог, що втішає людей принижених, утішив і нас приходом Тита. ⁷І не лише його приходом, а й тією радістю, що він знайшов у вас. Він розповів нам про те, як ви хочете побачити нас, як засмучені тим, що скоїли, як турбуєтеся про мене. Тож радість моя була ще більшою.

⁸Хоч і засмутив вас своїм листом, та я не шкодую, що написав його. І навіть якщо раніше шкодував, то зараз бачу, що він засмутив вас лиш тимчасово. ⁹Отже, я зараз дуже радий — не через те, що засмутив вас, а тому що смуток змусив вас розкаятися. Бо засмучені ви були печаллю, бажаного Богу. Отже, шкоди від нас не було. ¹⁰Бо смутку, бажаний Богу для вас Бог, приносить каяття, про яке не варто шкодувати. А таке каяття веде до спасіння. Світський же смуток породжує смерть. ¹¹Цей смутку, бажаний Богу, — погляньте, яку щирість і правдивість він створив для вас! Який захист вашої невинності, яке обурення, яка тривога, які прагнення і яке завзяття побачити нас, і яка кара для того, хто згрішив! У всьому ви показали свою чистоту!

¹²І коли я написав вам, то це не заради того, хто згрішив, не заради того, проти кого вчинили зло. Я зробив це для того, щоб ваша турбота про нас виявилась перед Богом.

¹³І втішившись, ми стали ще щасливішими, коли побачили Титову радість, бо ви усі зміцнили дух його. ¹⁴І я не зганьбився, вихваляючи вас перед ним. Навпаки, оскільки ми правдиво з вами про все говорили, то й похвала моя перед Титом була правдива. ¹⁵І тепер, коли він згадує вашу слухняність — страх і трепет, з яким ви його прийняли, його прихильність до вас

іше більша. ¹⁶Я щасливий з того, що маю повну довіру до вас.

Про збір коштів для людей Божих

8А зараз, браття, ми хочемо, щоб ви знали про Божу милість, даровану церквам Македонії. ²Що я маю на увазі? Хоч вони були суворо випробувані у скорботах своїх, та мають безмежну радість. Незважаючи на свою глибоку вбогість, вони багаті щедрістю своєю. ³І я можу засвідчити, що вони давали, скільки могли, і навіть більше того — зі своєї доброї волі. ⁴Вони невпинно і настійливо благали нас про милість разом з ними служити Божим людям. ⁵І давали вони зовсім не так, як ми чекали того. Спершу вони віддали себе Господу і нам з Божої волі. ⁶Тому ми просили Тита, бо раз він почав був свої милосердні труди для вас, то нехай вже й завершить їх.

Будьте щедрими

⁷Оскільки ви багаті всім: вірою, речами, знаннями, бажанням допомогти у всьому, нашою любов'ю до вас, тож будьте багатими і в щедрих трудах цих. ⁸І я вам не наказую, а завзяттям інших намагаюся випробувати щирість любові вашої. ⁹Бо ви знаєте милість Господа нашого Ісуса Христа, що багатим був, а збіднів заради вас, щоб завдяки Його вбогості ви могли стати багатими.

¹⁰Така моя порада. Це личить вам. Адже минулого року ви не лише бажали першими віддати, а й перші робили це. ¹¹Тож доведіть до кінця розпочате, щоб здійснилося повною мірою те, чого ви так прагли, і давайте від того, що маєте. ¹²Бо, якщо дасте з бажанням, то й дар приймається згідно з тим, що є, а не з тим, чого хтось не має. ¹³І не треба, щоб іншим легше було, а вам стало важче. Треба, щоб усім було рівно. ¹⁴Річ у тім, щоб ваш теперішній достаток міг допомогти іншим у скруті. Щоб потім достаток іншого став у пригоді вам, коли матимете скруту. ¹⁵Як сказано у Святому Письмі:

«Хто мав багато,
той не мав надлишку,
а хто мав мало —
не мав нестатків».

Вихід 16:18

Тит і його супутники

¹⁶Дяка Богові, що дав серцю Тита таку ж дбайливість про вас, яку маємо ми. ¹⁷Він зважив на наше прохання і з великим бажанням іде відвідати вас зі своєї власної волі. ¹⁸Посилаємо з Титом нашого брата, якого вихваляють у всіх церквах за проповідкування Доброї Звістки. ¹⁹До того ж його було обрано церквами супроводжувати нас у цій щедрій праці, якою ми керуємо во славу Самого Господа, і щоб виявити наше бажання допомогти.

²⁰Ми намагаємося бути обережними і дбайливими, щоб ніхто не зміг дорікати тим, що ми маємо у розпорядженні такі велскі гроші. ²¹Бо дбаємо про свою честь не тільки перед Господом, а й перед людьми. ²²Ми посилаємо з ними нашого брата, якого випробували багато разів і багато в чому. Він завжди прагне допомогти. А зараз особливо прагне цього через велику довіру до вас. ²³Щодо Тита, то він мій товариш і спілльник у допомозі вам. Щодо інших наших братів, то вони повноважні представники церкви, вони слава Христова. ²⁴Тож засвідчіть їм свою любов. Покажіть, що ми заслужено пишаємося вами, що ми маємо на це підстави. І щоб усі церкви побачили це.

Охоче допомагайте братам-християнам

9Якщо говорити про допомогу Божим людям в Єрусалимі, то немає потреби писати вам про це. ²Я знаю, що ви завжди готові допомогти. Я хвалю вас перед македонцями, розповідаючи, що церкви в Ахаї були готові допомогти ще з минулого року. Я казав і про те, що ваша заповзятливість заохотила багатьох інших допомагати. ³Та я посилаю до вас братів, щоб ця наша похвала не була марною і щоб ви, як я й казав, були напоготові. ⁴Інакше, якщо македонці прийдуть зі мною і побачать, що ви не готові збирати пожертви, то ми будемо осоромлені (не кажучи вже про вас) тим, що були так упевнені в вас. ⁵Я вважав за потрібне просити братів піти до вас поперед нас і заздалегідь підготувати ваші щедрі дари, що були обіцяні раніше. І щоб то були готові, як щедрі добровільні дари, а не віддані проти волі — через вашу пожадливість.

⁶Пам'ятайте: хто скупко посіє, той і пожне скупко. Хто ж сіє щедро, той і врожай матиме багатий! ⁷Кожен хай жертвує так, як вирішив у своєму серці, без жалю. Адже Бог любить тих, хто дає з радістю. ⁸Бог може збагатити вас усілякими дарами, та так, що завжди мали б ви у всьому достаток і навіть надлишок для всіляких добрих справ. ⁹Як сказано у Святому Письмі:

«Дарує щедро Він і бідним подає.
І доброта його ніколи не минає».

Псалми 111:9

¹⁰А хто дає зерно сіячеві, і хліб на поживу, Той забезпечить та примножить ваше насіння і збільшить врожай праведності вашої. ¹¹І станете ви багатими всім, щоб були ви щедрими завжди. І щедрість ваша через нас створює багато подячних молитв Богові. ¹²Адже ваше святе служіння не лише задовольнить потреби Божих людей, а й спонукає їх бути вдячними Богу. ¹³Завдяки доказам вашого служіння, люди Божі прославлятимуть Бога. Вони вихвалятимуть вашу покірливість, що йде від визнання віри в Добру Звістку про Ісуса Христа. Вони вихвалятимуть вашу щедрість, з якою ви ділитеся з ними і з усіма людьми. ¹⁴І коли молитимуться за вас, вони прагнуть побачити вас — тих, хто сподобився такої вийняткові благодаті Божої. ¹⁵Дяка ж Богу за Його невимовний дар!

Павло захищає своє пастирство

10Я, Павло, Христовою лагідністю й покірністю особисто благаю вас. Дехто каже, що я боязливий, поки я з вами, але стаю суворим, коли вдалині від вас. ²Тож зараз прошу вас, не змушуйте мене діяти так само рішуче, як і проти тих, хто вважає, ніби ми живемо мирським життям. ³І, хоч ми живемо в світі, та не воюємо так, як цей світ. ⁴Бо зброя наша, якою ми б'ємося, не мирська. Вона наділена силою Божою, що руйнує твердині. ⁵З цією зброєю ми спростовуємо докази, розбиваємо пихаті задуми людського самозвеличення, що стають перешкодами на шляху пізнання Бога. Ми беремо у полон думку і змушуємо

¹Хто ... багатий Див. Приповіді 11:24-25.

її підкорятися Христу. ⁶Ми готові покарати будь-яку непокору. Але спершу хочемо, щоб ваша покірливість стала повною.

⁷Подгляньте на те, що перед вами. Якщо хтось упевнений, що він належить Христу, мусить іще раз подумати й зрозуміти, що ми так само належимо Христу, як і він. ^{8–9}Господь дав нам владу, щоб зміцнити вас духовно, а не для того, щоб знищити вас. Якщо ж я стану ще більше вихвалитися цією владою, то не соромитимуся. Але я стримаюся, щоб не здавалося, ніби я намагаюся залякати вас листами своїми.

¹⁰«В його листах, — каже мій недоброчинливць, — він суворий і сильний, але коли присутній, то слабкий, і слова його нічого не важать». ¹¹Але той, хто каже таке, нехай пам'ятає, що немає різниці між словами в листах наших, коли ми далеко, і нашими діями, коли ми серед вас.

¹²Бо ми не сміємо оцінювати себе або порівнювати з тими, хто сам себе вихваляє. Коли вони міряють себе власною міркою, й порівнюють себе з собою самими. Вони показують власну нерозумність. ¹³Однак ми не будемо надмірно вихвалитися, лише в тих межах, які призначив нам Бог, щоб виконати нашу роботу, що стосується й вас. ¹⁴Ми не переступимо нашої межі. Ми б могли зробити це, якби не прийшли до вас. Але ми першими прийшли до вас, проповідуючи Добру Звістку про Христа.

¹⁵Ми ж не надміру хвалимося трудами інших. Але маємо надію, що зі зростанням вашої віри ми зможемо ще більше потрудитися з вами, не переходячи межі, призначеної нам Богом. ¹⁶Ми зможемо тоді проповідувати Добру Звістку в інших землях, без вихваляння, що вже зроблено в інших краях. ¹⁷Як сказано у Святому Письмі: «Якщо хтось вихваляється, то хай хвалиться лише тим, що Господь здійснив»¹. ¹⁸Бо не той достойний, хто сам себе хвалить, а той, кого Господь похвалить.

Павло і лжеапостоли

11 Хотів би я, щоб ви зглянулися на мою нерозсудливість. Будьте терпимі до мене! ²Я вас ревную Божими ревнощами. Обіцяв я вас обвінчати з Одним Чоло-

віком — Христом. Тож хочу я віддати вас Йому, як незайману дівчину. ³Але боюсь, щоб, як Єву змії обманув хитрістю своєю², так і розум ваш може розбеститися, і ви відхилитеся від неподільної відданості і чистоти, якими ми зобов'язані Христу.

⁴Бо коли хтось приходить і проповідує вам іншого Ісуса, не Того, що ми проповідували, або якщо ви приймаєте дух, зовсім інший, ніж той, що маєте; або якщо ви приймаєте якусь Добру Звістку, що відрізняється від тієї, що ви прийняли, то ви б з великою охотою погодилися з усім цим, чи не так? Тож і зі мною маєте погодитися.

⁵Бо ж я вважаю себе аж ніяк не нижчим від отих ваших «надапостолів». ⁶Можливо, мені бракує такого красномовства, але не знань. Навпаки. І, зрештою, це ми вам показали вповні.

⁷Чи, може, я згрішив, принижуючи себе, щоб ви могли підвестися, коли безплатно проповідував вам Добру Звістку? ⁸Я обкрадав інші церкви, беручи плату з них для того, щоб служити вам. ⁹А коли я був з вами і терпів нестатки, то я не обтяжував нікого. Брати наші, що прийшли з Македонії, допомагали мені в скруті. Я намагався ні в чому не бути тягарем для вас, і старатимусь надалі. ¹⁰Запевняю вас істиною Христовою, яка в мені, що я не мовчатиму, не перестану вихвалитися про це по всій провінції Ахаї! ¹¹Навіщо? Може, тому, що я не люблю вас? Та Бог знає, як я вас люблю.

¹²Але те, що я роблю, я робитиму і надалі, щоб не дати можливості тим іншим «апостолам» ставити себе в рівень з нами в тім, про що вони вихваляються. ¹³Бо ці люди — лжеапостоли. Вони лукаві, вони рядяться в апостолів Христових. ¹⁴І це не дивно, адже і сам сатана маскується в ангела світла. ¹⁵Тож немає нічого дивного в тому, що слуги його маскуються в праведних служителів. Та кінець кінцем вони відстануть те, що заслужили за вчинки свої.

Павло говорить про свої страждання

¹⁶Тож я повторюю: нехай ніхто не вважає мене нерозумним. Але навіть якщо ви так думаєте, то приймайте мене як нерозумного,

¹«Якщо ... здійснив» Єремія 9:24.

²Єва перша жінка, дружина Адама. Див. Буття 3:1, 4, 13.

щоб і я хоч трохи зміг похвалитися. ¹⁷Те, що я зараз кажу, — не від Господа. Я хвалюся з упевненістю нерозумного. ¹⁸Багато людей вихваляються по-мирському. ¹⁹Ну, то й я робитиму це. Адже ви, мудрі, радо терпите нерозумних. ²⁰Ви зносите, коли вас поневолюють, визискують, ловлять у пастку. Ви терпите того, хто звеличує себе перед вами, або того, хто б'є вас по обличчю.

²¹⁻²²Кажу це собі на сором — ми були дуже слабкими для того. Але якщо хтось достатньо сміливий, щоб хвалитися (кажу це як нерозумний), то і я наберуся сміливості хвалитися. Вони чистокровні євреї? Я також. Вони ізраїльтяни? Я також. Вони Авраамові¹ нащадки? Я також. ²³Вони Христові слуги? (В безумстві я кажу це!) Я ще більш відданий слуга Христовий. Я значно більше трудився й по в'язницях був частіше, і били мене більше, і багато разів мене віддавали на вірну смерть. ²⁴П'ять разів били мене юдеї батогами по тридцять дев'ять ударів щоразу. ²⁵Тричі мене били палицями. Одного разу закидали камінням. Тричі переживав я загибель кораблів і якось провів цілу добу в воді. ²⁶Я часто бував у мандрівках, зустрічав небезпеку на річках, потерпав від розбійників, від свого ж народу й від поган, у містах і в селах, і на морі, і від людей, що видають себе за братів». ²⁷Я провів багато часу у тяжкій праці, багато ночей не спав. Я зносив і голод, і спрагу. Я подовгу нічого не їв. Бувало холодно й нічим прикритися

²⁸Але, окрім інших злигоднів, щодня я маю турботу про всі церкви. ²⁹Хто був знесиленний, з ким би я не був знесиленним? Хто введений в спокусу, щоб я також не страждав? ³⁰Якщо я маю хвалитися, то тим, що стосується слабкості моєї. ³¹Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, благословенного навіки, знає, що я кажу правду.

³²Коли я був у Дамаску, намісник царя Арегі² стеріг місто, щоб схопити мене. ³³Та мене спустили в кошику через вікно в міській стіні, і так я уник його рук.

Особливе благословення від Бога в житті Павла

12Я мушу і далі хвалитися. Хвалитись мені не вигідно, але я перейду до видінь та одкровенень Господніх. ²Я знаю одного чоловіка³ в Христі, що чотирнадцять років тому був узятий на «третє небо» (не знаю, чи в тілі своєму, чи духом — одному Богу це відомо). ³⁻⁴Я знаю, що цей чоловік (чи то в тілі своєму, чи без нього — лише Богу відомо) був узятий у рай і чув слова невимовні. Людині не дано їх вимовити. ⁵Цим чоловіком я й хвалитимуся. А собою хвалитися не буду. Хіба що німечю своєю. ⁶Бо якщо хвалитимуся, то не буду нерозумним, бо казатиму правду. Але краще стримаюсь, щоб ніхто не подумав про мене більше, ніж він бачить і чує від мене.

⁷І щоб я не занадто возвеличувався від надзвичайних видінь, що мені були, дано мені жало у тіло — послання сатани, щоб той мучив мене, не даючи мені возвеличитися. ⁸Я благав Господа тричі, щоб забрав його від мене геть, але Він мовив до мене раз і назавжди: ⁹«Досить для тебе милості Моєї, бо сила Моя повністю здійснюється у слабкості». Тож я маю бути дуже щасливий з того, що хвалюся слабкостями своїми, — аби сила Христова спиралася на мене. ¹⁰Тому люблю мені перебувати у слабкості своїй, у знуцаннях, злиднях, гоніннях та труднощах в ім'я Христа. Бо коли я німечний, то стаю сильним.

Павло говорить про свою любов до коринфян

¹¹Я хвалився, як нерозумний, але ви самі спонукали мене це робити. Це вам слід було хвалити мене, бо я ні в якому разі не нижчий від тих ваших «великих апостолів», навіть якщо я нічого не вартий. ¹²У всякому разі, коли я був з вами, то багато чого було здійснено на доказ того, що я апостол. Знамення, чудеса і дивовижні речі були виконані з великим терпінням. ¹³То чим же ви гірші від інших церков, чого вам бракує? Хіба лише того, що я не був вам тягарем? Пробачте мені таку провину.

¹Авраам — праотець єврейського народу.

²Арега — цар арабського царства Наватії.

³Я знаю одного чоловіка — Тут Павло пише про самого себе.

¹⁴Ось зараз я вже втретє готовий прийти до вас і не буду для вас тягарем. Я не прагну заволодіти добром вашим, мені потрібні ви самі. Бо не діти повинні забезпечувати батьків своїх, а батьки — дітей. ¹⁵Я ж, зі свого боку, з великою радістю віддам усе, що маю, навіть самого себе, заради вас. Якщо я любитиму вас дужче, то як же ви любитимете мене менше?

¹⁶Хоч би як там було, але я не був тягарем для вас. Та ви кажете, що через свою підступність я вас перехитрував. ¹⁷Чи, може, я обдурих вас, використавши у своїх цілях одного з тих, кого до вас послав? Ні. ¹⁸Я попросив Тита прийти до вас і послав одного з братів разом з ним. Чи, може, він вас обдурих? Ні. Чи ми не діяли так само чесно? Чи йшли ми не тією ж стежкою?

¹⁹Чи ви думаєте, що ми весь цей час виправдовувалися перед вами? Ми ж насправді є послідовниками Христа й говоримо це перед Богом. І все, що ми робимо, мої любі друзі, це для того, щоб зміцнити вас духовно. ²⁰Бо я боюся, що коли прийду, то можу знайти вас не такими, як хотілося б мені. І ви знайдете мене не таким, як хотілося б вам. Боюся, що почнуть ся серед вас чвари, ревності, зловливі сутички, суперництво, наклепи, плітки, зухвальство і безладдя. ²¹Боюсь, що коли прийду до вас знову, мій Бог принизить мене перед вами і оплакуватиму я всіх тих, хто грішив у минулому і не розкаявся у своїй нечистоті, розпусті й перелюбі, що вони чинили.

Останнє попередження

13Я вже втретє йду до вас. «Кожне свідчення повинно бути потверджене устами двох або трьох свідків»¹. Так сказано у Святому Письмі. ²Як я був у вас вдруге, я попереджав вас. І тепер, поки я відсутній, попереджаю знову. Це попе-

редження для тих, хто грішив раніше, і для всіх, хто грішить зараз. Коли я прийду знову до вас, то не щадитиму нікого з них. ³Я чиню так через те, що ви шукаєте доказів, що Христос говорить через мене. Він не слабкий перед вами, а сильний серед вас. ⁴Хоча це правда, що розіп'яли Христа через Його слабкість, та живе Він завдяки силі Божій. Хоча це правда, що ми слабкі у Христі, та ми житимемо з Ним заради вас завдяки силі Божій.

⁵Випробуйте себе, щоб побачити, чи живете ви з вірою. Перевірте себе. Чи може поки не витримаєте випробування, ви не здатні усвідомити, що Ісус Христос Живе в вас самих? ⁶Я маю надію, зрештою, що ви усвідомите, що ми витримали випробування. ⁷Ми молимо Бога, щоб ви не чинили ніякого зла. Не для того, щоб ми самі витримали випробування, а для того, щоб ви чинили добро навіть тоді, коли здаватиметься, що ми не витримали.

⁸Бо ми нічого не можемо вдіяти проти істини, а лише заради істини. ⁹Ми раді, коли ми слабкі, а ви сильні. І ось за що ми молимося: щоб ви завжди були досконалими. ¹⁰Через те я, зараз відсутній серед вас, і пишу вам. Коли я прийду до вас, я не хочу діяти суворо згідно з тією владою, яку Господь дав мені для духовного зміцнення вас, щоб не робити вам зле.

Прошальне вітання

¹¹Тож зараз, брати мої, скажу вам «до побачення». Удосконалюйтеся. Прийміть наш заклик. Живіть у злагоді. Живіть у мирі. І тоді Бог — джерело любові й миру — буде з вами. ¹²Вітайте одне одного поцілунком святим. ¹³Вас вітають усі Божі люди. ¹⁴Хай буде з вами благодать Господа Ісуса Христа, любов Божа і єдність, що йде від Духа Святого.

¹«Кожне ... свідків» Повторення Закону 19:15.